

mladenič Jožef Dajčman, doma od S v. J a k o b a v Slov. gor. Bil je hraber junak. Dne 2. avgusta je bil od italijanske krogle zadet naravnost v glavo in je bil takoj mrtev. Tudi njegov oče se nahaja na tirolski meji.

Na italijanskem bojišču je padel dne 6. junija mladenič Al. Pevec iz B o l e h n e č i c pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Bil je iz poštene katoliško-narodne hiše, v katero že dolgo let zahaja „Slovenski Gospodar.“ Nad 15 mesecev se je boril na različnih bojiščih. Deloval je rad pri naših katoliško-narodnih društvih. Bil je več let predsednik Mladeniške Zveze in voditelj Marijine družbe. — Dne 21. julija je padel na tirolskem bojišču nabudu mladenič, učiteljski in enoletni prostovoljec-poddesetni, Stanko Pokrivač iz J a s t r e b e c pri S v. B o l f e n k u. Zadel ga je granata. Vrl mladenič je iz frirazredne ljudske šole stopil v učiteljsko, kjer je z neumorno vstranostjo dovršil drugi letnik. Radi svojega tihega, mirnega in odkritosrčnega vedenja je bil veselje staršev in učiteljev. — Naš prijatelj Pukmejster Martin nam piše iz bojišča: Dne 3. septembra je padel mladenič Vinko Cvikel od 87. pešpolka, 6. stotnije, doma iz S o s t a n j a. V najlepši mladosti mu je nemila smrt pretrgala nit njegovega veselega življenja. Bil je neustrašen fant in izloren pevec. V noči od 2. na 3. septembra sva še bila skupaj na patrolji. Naenkrat prileti salva sovražnih granat v naše postojanke. On je bil takoj mrtev, jaz in še nekaj drugih tovarišev pa vsi močno ranjeni.

Izgubili smo večletnega naročnika „Slovenskega Gospodarja“ in uda Kmetijske družbe, Alojzija iz znane hiše Zelenik, p. d. Andrašove iz L i v a n j e o pri S v. U r b a n u blizu Ptujja. Najstarejši sin Alojz, veleposesnik v Bišu, je bil od začetka vojske v Galiciji. Ko se je prestavil III. armadni zbor na italijansko bojišče, je prišel zdrav domu na dopust, ker je želel še videti svoje domače, posebno otročiče in ženo. Dne 17. julija 1916 je bil zadet od sovražnega šrapnela. K večnemu počitku so ga djali v vasi Belvođu. Zapušča 4 nedorastle otročiče, ženo in starše. Služil je pri domobranskem pešpolku št. 26, kot desentnik. Ker se je hrabro vojskoval, je bil odlikovan z hrabrostno bronasto in srebrno svetinjo II. razreda. Tolažil je svojo mater, ki ni vedela za svojega sina Jožefa, veleposesnika v Livajncih, ki je služil kot četovodja pri pešpolku št. 87. Jožef je bil leta 1914 ranjen v Galiciji. Ni se vedelo, ali je živ ali mrtev. Pozneje je pisal, da se nahaja zdrav v ruskem vojnem vjetništvu. Sin Franc, posestnik v Krčevinah pri Vurbergu, se nahaja na italijanskem bojišču ter služi pri domobranskem pešpolku št. 26, in je še zdrav. Najmlajši sin Janez je še tudi zdrav. Zelimo torej Jožetu, Francu in Janezu srečne vrnitve, da posušijo solze žalujoči materi, Alojzu pa večni mir in počitek. Saj šel z veseljem s četo je vojaško, ki čakala je sovraga strastno, bratom rekel je junaško: Smrt ali zmagaj, vse nam boče častno!

Iz M a k o l se nam piše: Nemila voska si je izbrala tudi iz naše župnije zopet celo vrsto krvavih žrtev. To so vrli mladeniči: 1. Rebernišek Jožef iz Makol, 2. Mušič Franc, tudi rojen Makolčan, 3. F. Rojs, Jelovec, 4. Jančič Janez, Sv. Ana, 5. Plavčak Jurij, Sv. Ana, 6. Jurše Franc, Sv. Ana, 7. Sovič Janez, Dešno, 8. njegov brat Sovič Jožef, Dešno, 9. Lepej Janez, Mostečno, 10. Kodrič Blaž, Mostečno, 11. Kovačič Janez, Ložnica, 12. Matalen Jožef, Ložnica, 13. Novak Simon, Štatenbreg, 14. Babšek Jož. Štatenbreg, 15. Dovar Jakob, Štatenbreg, 16. Pepelnak Franc, Štatenbreg, 17. Skledar Jožef, Štatenbreg, 18. Zumer Matija, Stopno, 19. Samastur Vinko, Stopno. Slava njih spominu! Bog jim daj vsem vesela nebesa!

ral s kako prav okusno gosjo bedro. Vsi gospodje so me zavidali radi te prednosti in dobička pri dobrobrskih damah, najbolj pa sem bil teh gostih vabil vesel jaz sam, ker sem si zalival grlo s pristnim in dolgo pogrešanim vincem ter užival nekaj več in tudi boljsega kot je vojaška menaža.

Pa jaz se menda res nisem rodil pod zvezdo sreče, kajti tudi tokrat, ko sem se je oklepal s tolikim prepričanjem v njeno vsaj začasno trajnost, se mi je izmuznila prehitro in za vedno zatonila tudi pri teh bogaboječih dveh dušah. Ženici ste imeli na svojem dvorišču za hišo na verigi v zafu zbiti hišici pseta rjave barve in brez repa. Sčene, dasi pripe-to, ni bilo hudobno in grizljivo, pač pa je imelo slabo, da ne rečem grdo navado, ki nam je v marsikateri noči udarjala na ušesa in nam prekinjala sladko spanje. Kratko in malo, pes je bil, da se razumemo vsi, mesečen in je oznanjal ob mesečnih nočeh lunine medle žarke od njenega vzhoda in do zahoda z glasnim, tulečim: av, av, av! brez vsake vevice in pike odnora. Drugi gospodje so vdano prenašali to godbo, pritoževal se pa tudi jaz nisem, dasiravno sem zaklinjal večkrat prav nevoljen ta pasjo nepotrebno razvado.

Nekega večera pa sva se vrnila s stotnikom Franciom prav utrujena in precej pozno iz daljše ježe. Komaj naju zaziblje zasluženi zaspanec, že naju predrami zamolkli: u—u—u, av—av—av! Franci me dregne, rekoč:

„Januš, vstani in preklesti to mreino, ti si bolj vajen takemu poslu, če ne, ne bova oči zatislila do belega dne ne!“

Dalje prih.)

Dne 13. sept. je laška granata na tirolsko-laški fronti uničila življenje hrabremu in pridnemu avstrijskemu vojaku in slovenskemu rojaku Ant. Zim-polsk iz S r o m e l j pri Brežicah. Bil je pri celi stotniji priljubljen, kakor pri častnikih tako pri moštvu zaradi svoje pridnosti in potrpežljivosti. Vojaki Slovenci mu kot prijatelji ohranimo trajen in časten spomin.

Zelo veliko žrtev zahteva sedanja vojska. Tudi Matevž Bolskar iz Črnega Vrha, St. Jurij ob T a b o r u, 33letni posestnikov sin, sedaj edini na domu, je položil na oltar domovine največji zaklad, svoje mlado življenje. Dne 26. avgusta je umrl v ruskem vjetništvu v Samarkandu. Ranjki naš Matevž je bil vseskozi blaga duša. Bodi mu tuja zemljača lahka!

Padel je dne 30. septembra Franc Setine, enoletni prostovoljec, narednik 87. pešpolka, 6. stotnije, zadet od sovražne granate. Padli, ki je sin nadučitelja Franca Setine na P r e v o r j u, je leta 1915 dovršil gimnazijske študije in bil star 22 let.

Črnovojniki Martin Pukmejster nam piše: Določila je žalostna vest, da je pred nekaj dnevi na južnem bojišču padel Maks Straus, doma iz S m a r t n a pri Celju. Služil je pri 87. polku. Bil je vrl in hraber mož. Kolikokrat je v prostih urah v krogu tovarišev pod njegovim vodstvom zaorila slovenska pesem ter odmevala daleč tja po kraški zemlji, da je postalo marsikatero oko solzno. Rajni je bil dolgoletni zvest naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Bog tolaži njegovo ženo in dobro mater. Tebe pa, dragi prijatelj, hočemo ohraniti v trajnem, blagem spominu.

Cez leto dni nismo mogli ničesar zvedeti o Babčevem Lojzetu iz S t a r e c e s t e pri L j u t o m e r u, ki je služil pri X. bataljonu, 3. stotniji 87. pešpolka. Sele sedaj smo dobili žalostno poročilo od avstrijskega Rdečega križa na Dunaju, da je Lojze žrtvoval že lani meseca julija svoje mlado življenje za cesarja in domovino v bojih na Döberdöbu. Bil je vzled pravega dobrega otroka ter so starši zgubili z njim kot edinim sinom svojega najljubljenejšega otroka, svojo oporo za stara leta. Lojze ni samo obetal postati dober gospodar, ampak tudi vrl in umen občan, kajti bil je zelo nadarjen in teh darov ni zanemarjal, ampak iskal razvedrila v dobrih knjigah in časopisih. Vsem nam ostane Lojze v najlepšem spominu.

Domovini na oltar je dne 23. septembra položil v najlepši dobi svoje življenje Anton Cafnik, posestnik v M o č n i pri S v. M a r j e t i ob P e s n i c i. Bil je mož lepega vedenja in krščanskega življenja, dober gospodar, zvesti mož svoje žene in skrben oče svojih otrok. Priljubljen je bil pri svojih sosedi zaradi svoje krotkosti in ljubeznivosti. K vojakom je bil poklican dne 17. januarja 1916 in je devet mesecev zvesto spolnoval dolžnosti do Boga in cesarja. V bolnišnici v Puli mu je smrt pretrgala nit življenja v 47. letu svoje starosti. Rajni zapušča ženo in tri nepreskrbljene sinove. Nepozabni mož, sladko in mirno spi, dokler nas angeljska trobenta k življenju ne zbudi.

Bodi vsem padlim slovenskim junakom zemlja lahka!

Sklicanje državnega zbora.

Predsednik poslanske zbornice dr. Silvester je razposlal na načelnike strank vabila, v katerih jih vabi za dan 23. oktobra k razgovoru, ali se naj skliče poslanska zbornica in ali načelniki jamčijo za miren razvoj zborničnega zasedanja. Češke stranke niso zelo navdušene za zasedanje in pravijo, da je šlo tudi dosedaj brez državnega zbora in da poslanci niso voljni, prevzeti odgovornosti za to, kar je vlada že ukrenila.

Nemci o vojskovanju.

Na Nemškem je veliko prostosti in tam je državljanom tudi dovoljeno, izraziti svoje mnenje, ali dela državni kancelar pravo politiko ali ne. Nekateri očitačo državnemu kancelarju, da on zavira brezobziren boj podmorskih čolnov proti Angliji in drugim sovražnikom, ker jih noče z ozirom na to, da bo vendar moral enkrat z njimi mir sklepati, popolnoma odbiti. Nadalje mu očitačo, da ni Italiji napovedal vojske takoj ob začetku italijanske vojske proti Avstriji, ker bi potem nemško-avstrijska armada že stala lahko v Apeninah ter imela krajšo bojno črto, kakor sedaj. V razgovoru se da reči, da državni kancelar Bethmann-Hollweg gotovo boljše pozna zunanje razmere, kakor njegovi nasprotniki in da je politiko lažje delati po izvršenih dogotkih, kakor pred njimi. V odseku nemške zbornice za zunanje zadeve se sedaj veliko razpravlja o kancelarjevi politiki.

Volitev predsednika v Severni Ameriki.

Dne 8. novembra je volitev predsednika Severno-ameriških Združenih držav. Poročila o pripravah za volitev so sicer jako skopa, toda spoznati se da iz

njih vendar le, da bo brčkone zopet izvoljen za predsednika dosedanja predsednik Wilson. Wilson je velik prijatelj Anglije in tih ter prikrit nasprotnik Avstrije in Nemčije. Znano je, da je Wilson zahteval odstranitev našega poslanika Dumbe, ki je odgovarjal Avstrijcem, da bi delali v ameriških fabrikah municijo za naše sovražnike. Avstrija sedaj nima svojega poslanika v Severni Ameriki. Tudi Nemčiji dela Wilson zaradi podmorskega boja neprestano težave. Na zunaj se dela Wilson kajpada, kakor da bi bil silno nepristranski. Ravno ker mora vsaj na zunanji varovati značaj nepristranosti, za to nekateri mislijo, da bo sedaj koj po volitvi vprašal vojskujoče se države, ali so voljne skleniti mir in pod kakimi pogoji. Izvolitev bi bila najboljša prilika, da nastopi kot nepristranski posredovalec za mir.

Nemški P-čolni v Ameriki.

Veliko pozornost vzbujajo poročila, da se je več nemških podmorskih čolnov pojavilo pred severno-ameriško obaljo in da je potopilo že celo vrsto sovražnih ladij. P-čola št. 53 je dne 7. oktobra priplul v severnoameriško pristanišče Newport in je prinesel nemškemu poslaniku grofu Bernstorffu lastnoročno pismo cesarja Viljema za ameriškega predsednika Wilsona, katero mu je Bernstorff že tudi izročil. Cesar Viljem odgovarja Wilsonu na njegovo, pred kratkem mu doposlano pismo glede ameriške pomoči poljskemu prebivalstvu. Četverosporazumovi listi pišejo, da je cesar Viljem prosil Wilsona za mirovna posredovanja. Iz Vašingtona in Berlina pa se zanika, da bi se v cesarjevem pismu, oziroma v pogovoru med Wilsonom in Bernstorffom sploh omenila besedica o miru. Pač pa je baje Wilson radi delovanja nemških P-čolnov ob ameriški obali zelo razburjen.

Koliko ladij so P-čolni potopili.

Natančnega števila ladij, ki so jih P-čolni na potu v Ameriko in ob ameriški obali v mesecu oktobru potopili, se še ne more fognati. Nekatera poročila pravijo, da znaša njih število nad 60. Dne 4. oktobra je nek P-čoln na potu v Ameriko potopil francoski parnik „Gallia“, ki je vozil 2000 francoskih in srbskih vojakov. Rešilo se je 1362 mož. Na nekaterih potopljenih ladjah so bili tudi Amerikanci. P-čolni pa navadno spravijo potnike, predno potopijo ladjo, na varno. Ali bo radi poostrenejega boja P-čolnov nastal nov spor med Ameriko in Nemčijo, se še danes ne da reči.

Rumunsko bojišče.

Rumuni se umikajo iz Sedmograškega! Na celi črti od Oršove do bukovinske meje na severu potiskajo naše čete Rumune nazaj čez mejo. Najvažnejši uspeh našega orožja proti Rumunom od zadnjega našega poročila je sijajna zmaga pri mestu Braševu (Kronstadt). Po tridnevni vroči boji so se naše čete v soboto, dne 7. t. m., polastile tega mesta, ki leži severno od obmejnega prelaza Predeal. Plen pri Braševem je izredno velik. Še večji pa je pomen naše zmage. Rumunska fronta je pri Braševem nekoliko razbita v dva dela. Na fronti med Braševim in Oršovo so naši iztrovali Rumunom celo vrsto obmejnih višinskih postojank. Pri Vulkanskem prelazu (južno od Petrovega) stojijo deli naših čet celo že na rumunskih tleh. Na fronti od Braševga proti severu do bukovinske meje so naši v uspešnih bojih z Rumuni. Tukaj so naši dne 6. t. m. zavzeli mesto Szekely-Udvarhely (Oderkellen) severozahodno od Braševga. Smelo lahko rečemo, da je cela rumunska fronta na Sedmograškem omajana, dasiravno dobivajo Rumuni neprestano pomoč.

Iz Dobruče nobenih posebnih poročil. Obe sovražni armadi se pripravljata na bodoče boje. O ponesrečenem rumunsko-ruskem prehodu čez Donavo pri Rahovem, o katerem smo že zadnjič pisali, se še poroča, da je tam izgubilo življenje do 15.000 ruskih in rumunskih vojakov.

Braševu naše.

Pet tednov, t. j. od 30. avgusta do 7. oktobra, so bili Rumuni gospodarji sedmograškega mesta Braševu. Dne 4. oktobra se je na severni, zahodni in vzhodni strani mesta razvila huda bitka, ki je trajala cele tri dni in se je dne 7. oktobra končala s popolno zmago naših čet. Sovražnik je od severovzhodne strani iz doline reke Alute dobival neprestano ojačenja, ki pa niso bila v stanu, našega prodiranja proti Braševu ustaviti. Armada generala pl. Falkenhayna se je v soboto, dne 7. oktobra, v krvavih poličnih bojih polastila mesta Braševu in potisnila sovražnika proti jugu na mejno gorovje.

Velik plen v Braševem.

V bitki pri Braševem so naši odvzeli Rumunom: 1175 vjetnikov, 25 topov (med temi 13 težkih), mnogo municijskih vozov in orožja, 2 lokomotive, čez 800 železniških vozov, ki so bili popolnoma obloženi

z živili in drugim vojnim gradivom. Sovražnik je imel tudi izredno težke krvave izgube. Več tisoč mrtvih Rumunov pokriva bojišče pri Braševem.

Borba v Jurjevškem gorovju.

Na črti severovzhodno in severno od Braševga do bukovinske meje so čete našega generala Arca dosegle zadnji teden znatne uspehe. Dne 7. t. m. so domobranci huzarji zasedli mesto Szekely-Udvarhely (Oderkellen). Sedaj potiskajo naši Rumuni že v pokrajino Cik, to je, ob gornji tok reke Alute, čez pobočje Jurjevškega gorovja.

Pri Rahovem izgubilo življenje 15.000 mož.

Ze zadnjih smo poročali o ponesrečenem prehodu rumunsko-ruskih čet čez Donavo pri Rahovem. Dodatno se še poroča, da je vsled napada avstrijskih podonavskih monitorjev in bolgarske artilerije na tem prostoru zgubilo življenje 15.000 Rumunov in Rusov, ki so večinoma utonili v valovih Donave.

Rusko bojišče.

Dne 5. oktobra so Rusi med rekama Narajovka in Zlota Lipa ter južno-vzhodno od mesta Brzeznani napadali z veliko silo naše postojanke, da bi prebili našo vzhodno-gališko fronto in prodrli do Lvova. Hudo so tudi napadali na črti med železnicama iz Brodija in Zborova v Lvov. Vsi tozadevni ruski napadi so bili odbiti. Zahodno od Lucka v Voliniji so bili večji ruski napadi dne 9. oktobra odbiti. V Karpatih razven manjših spopadov razmeroma mirno.

Italijansko bojišče.

Na primorski fronti so Italijani zadnje dni preteklega tedna pričeli z osmo ofenzivo, ki glede srdfosti prekaša vse dosežanje borbe na Krasu. Vojvoda d'Aosta, poveljnik Italijanov na Primorskem, ima proti nam zbranih do 180.000 mož in ogromno artilerijo, katero je pomnožil z 200 novimi, izredno težkimi francoskimi topovi.

Najhujši sovražni pritisk je zopet na črti med morjem in Mirenskimi gradom pri Gorici. Sovražnik je zadnje dni vzhodno od Doberdobskega jezera hotel na vsak način predreti našo fronto v smeri proti Kostanjevici. A ni se mu posrečilo. Po osem dnevi, izredno hudi artilerijski predpripravi so Lahi dne 9. oktobra na črti med Mirenskimi gradom in Doberdobskim jezerom prešli k splošnemu napadu. Naši pa so vse silovite sovražne navale častno odbili in ohranili vse postojanke v svoji posesti. Tudi vzhodno in severovzhodno od Gorice so Italijani dne 7. okt. pričeli z napadi proti višini Sv. Katarina med Solkanom in Kronbergom, a so bili zavrženi.

Na Tirolskem se ponavljajo boji na južnovzhodni meji. Naši trdno držijo svoje dosežanje postojanke.

Proti naši armadi 180.000 Lahov.

V sedmi soški bitki nam je izborna služila okolnost, da se je bila naša bojna črta zožila od 17 na 12 km. Na to frontno širino 12 km so vrgli Italijani vso svojo III. armado: 20 infanterijskih brigad, 1 kavalerijsko divizijo, 15 berzaljerskih bataljonov. Ogromna oborožena sila okoli 180.000 mož se je vrgla na mali odsek, na milijone streliv iz stotin topov je obsulo naše vojake, cilj sedme bitke je bil: Trst! Z zavojevanjem Komenske planote je hotel Kadorna dobiti Trst. Z dveh strani je hkratu napadel, z dveh strani je hotel zajeti Komensko planoto, severno med Lokvico in Vipavsko dolino, južno iz doline pri Brestovici. Napasti je moral čelo s čelom, zato pa so izgube III. italijanske armade toliko hujše in namen napada ni bil dosežen.

Najtežja in najbolj krvava bitka.

O vsaki italijanski ofenzivi do sedme je bilo polno poročil, o sedmi ofenzivi pa so Italijani čudovito molčali, samo par izgovorov je bilo vrženih v javnost in poročalo se je celo, da se je vojvoda d'Aosta sprl s Kadorno, zapustil armadno vodstvo na Krasu in odšel v Rim. Nekoliko več jasnosti o italijanskem porazu v sedmi ofenzivi na Krasu podaja znani major Moraht, ki piše v berlinskem časniku "Tageblatt":

"Neki članek v "Secolu" dne 24. septembra vzbujata vtisk, da je v širših plasteh Italije naraslo spoštovanje do avstro-ogrške armade in izrecno se povdarja, da je žilavost obrambe nepre-

kosljiva. O pred kratkim končani in za Italijo nesrečno potekli sedmi soški bitki se razpravlja s temi pomembnimi besedami: "Štiri dni in štiri noči brez kakšnega odmora se je bila morda najtežja in najbolj krvava bitka vse naše vojne." Ako se hoče to pripoznanje prav ceniti, se moramo spomniti, da so Kadornova poročila o zadnji ofenzivi skoro popolnoma molčala, in da se je izjalovil napad vojvode d'Aosta."

17.000 granat v enem poldnevu

Vojni poročevalec Karl Fr. Novak poroča, da so Italijani dne 9. oktobra na črti, dolgi 1½ km, med Doberdobskim jezerom in Kostanjevico od jutranje zore do poldneva vrgli proti našim postojankam nič manj nego 15.000 granat, na postojanke neke naše stotnije pa v dveh urah 2000 topovskih izstrelkov. Iz tega sledi, kako hudi in težki boji se bijejo na južnem odseku naše kraške fronte.

Svet se čudi junaštvu naših čet.

Švicarski vojaški strokovjak piše v časniku "Bund":

"Cel svet se mora čuditi izvanrednemu junaštvu avstrijskih čet na Primorskem. Več deset tisoč topovskih krogel izstrelijo Lahi vsak dan proti Avstrijcem, a ti vstrajajo. Avstrijce se mora smatrati za največje junake sveta."

Med te junake se štejejo v prvi vrsti tudi naši domači polki, n. pr. celjski 87. pešpolk, kateri je v krvavi bitki pri Lokvici dosegel venec nevenljivega junaštva.

Francosko bojišče.

Velika ofenziva angleško-francoskih armad ob reki Sommi se še vedno nadaljuje. Tudi na severnem bregu reke Ancre ter ob severo-zahodni francoski fronti obliki pri mestu Ypern so začele angleške čete hudo napadati nemške postojanke. Nemci vnovič obstreljujejo trdnjavo Verdun.

Macedonsko bojišče.

Vsled porazov na Sedmograškem je Rumunija zaprosila četverstranski, da ji nujno skoči na pomoč. Zlasti na macedonskem bojišču bi naj general Sarrail razbremenil Rumunijo z živahnim napadanjem bolgarskih postojank na črti Bitolj-Florina ter ob reki Vardar, da bi bila Bolgarija na ta način prisilita, odtegniti večje število čet iz Dobruče na macedonsko bojišče. Dne 6. oktobra je napravil general Sarrail več močnih sunkov zahodno od železnice Bitolj-Florina ter med jezerom Prespa in reko Vardar, toda odbiti so bili vsi tozadevni sunki. Istega dne je angleško vojno brodogradništvo obstreljevalo bolgarsko obrežno mesto Dedeagač v Egejskem morju. General Sarrail ponavlja sedaj dan za dnevom svoje napade na omenjeno fronto. Razven vzhodno od železnice Bitolj-Florina, kjer je prekoračil dne 9. oktobra desni breg reke Črne, ni dosegel nikjer nobenih posebnih uspehov.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Za kn.-šk. konzistorijalne svetnike so imenovani prečastiti gospodje kanoniki: dr. Ivan Tomažič, Rudolf Janežič in Alojzij Arzenšek ter prečastiti g. arhidijakon v Konjicah Franc Hrastelj. — Dne 4. t. m. je umrl naglo smrti ž. g. Anton Kolar, župnik v St. Ilju pri Velenju. Pogreb je bil dne 6. oktobra. Rajni je bil rojen dne 16. jan. 1863 pri St. Jerneju pri Ločah in dne 25. jul. 1890 v mašnika posvečen. Imel je srčno napako, katera mu je sedaj tako naglo utrgala nit življenja. Bil je pobožen duhovnik, plemenit človek in zvest prijatelj. Svečila mu večna luč! — Za provizorja župnije St. Ilj pri Velenju je imenovan vlč. g. Ivan Gorišek, župnik na Gornji Ponikvi.

Za notarja v Soštanju je imenovan notarijatski kandidat Jožef Hiris, ki je bil v pisarni mariborskega notarja Hansa.

Novice od ogrskih Slovencev. "Novine" poročajo: Hotiška občina si je zbrala za učitelja Ludovika Antauer, ki je učiteljsko službo pred tem že v Čenčibi opravljao. Novi učitelj zna tudi dobro slovenski — Črnolavski ciganje so čemerne gobe jeli. Kda je petim hudo gratalo, so je z velikim jočem v soboško bolnišnico spravili. Tu so njim po večkrat želodec oprali med velikim jokanjem i kričom pa za 1 den so že veselo i zdravo vsi šli nazaj v Črnolavce. — Novi podsodoc v Dolni Lendavi je postao dr. E. Schadl pri okrogliškoj sodnji. — Šest sinov ma v boji Benkička z Topolovec. Anton, štiri zdaj drugoče

ide na bojišče, nam kuražno to-le piše: "Dvakrat že sem bio ranjen. Marcija Iga v Voliniji mi je šrapnel kosti kalao, pred tistim sem pa v nogi bio ranjen. Hvala Bog, ozdravo sem i sem se drugoče glaslo na vojno službo, Bočkorastoga Rumuna bi tudi esče rad plodo, ove že poznam. Veselo sčem naduže trpeti za domovino."

Zardec križ. Na gostiji Jožefa in Elize Sever v Krčevini pri Ptujju se je nabralo 30 K za avstrijski Rdec križ.

10 milijard 5. nemškega vojnega posojila. V Nemčiji so podpisali za 5. nemško vojno posojilo čez 10 milijard 500 milijonov mark.

Cesarju čestitajo. Z bojišča se nam piše: Dočakali smo tretje leto te velikanske in grozovite vojne, pa tudi preveseli dan, v katerem naš sivolasi vladar v teh viharjih časih v tretje obhaja svoj slavni god. S celim slovenskim narodom kličemo tudi mi branitelji naše domovine: Naj živi naš dobri oče, presvetli cesar in kralj! Pristrčne pozdrave od nas slovenskih domobrancev iz visokih planin! Fabjan-čič Avg. iz Posavja, Jože Cečko iz Celja, Jan. Jug in Blaž Znuđerl iz Slov. gor.

Slovenski lovec pozdravlja. Srčne pozdrave slavnemu uredništvu in vsem znancem pošiljajo slovenski fantje in moške 18. lovskega bataljona z bojišča, kamor nas tudi pride naš vrli "Slovenski Gospodar" obiskat in nam prinaša novice iz drage nam domovine. Telefonist podlovec Falež Stefan iz Orehove vasi pri Slivnici, patroljni vodja Valand Jože iz Gorice pri Pragarskem, Gselman Fr. iz Orehove vasi pri Slivnici, Oblak Franc iz Spodnjih Hoč, F. Potočnik iz Hočkega Pohorja, Jernej Črepinko iz Bukovec pri Polskavi, Anton Podkrižnik iz Koprivnika nad Framom, Alojz Plešič od Sv. Jurija ob Ščavnici, Franc Slaček iz Ročice v Slov. gor., Jožef Kampuš iz Gradca, Friderik Bračko od Sv. Jurija ob Pesni., Peter Kurnik od Sv. Ane v Slov. gor., Fr. Rajšp od Sv. Benedikta v Slov. gor., Jožef Hauringer od Sv. Križa nad Mariborom, Janez Kaizer od Sv. Barbare v Slov. gor., Karol Sabeder od St. Ilja v Sl. g., Anton Degoš pri Mariboru, Jakob Geratič iz Maribora, Simon Požarnik iz Ruš pri Mariboru, Franc Marinšek iz Ruš pri Mariboru, iz Primorskega lovci: Valentin Klec, Rudolf Žagar, Anton Skubin, Anton Džbeljak, Stefan Marak, Karol Karabus in Ivan Komar. Na zdar!

Savinjčan ob Soči. Naš prijatelj Matija Bošnač, doma iz Braslovč, nam piše ob Soči: Počasi tečejo dnevi; kakor kateri more in sme, si jih krajša. Meni pomagaš v tem oziru tudi ti, dragi "Slov. Gospodar", ki me redno obiskuješ in naznanjaš novice bolj žalostne kot vesele iz moje domovine, ko naznanjaš smrt, nesreče itd. Glede živil je zdaj že skoraj vse na karte in tudi kmetom se bo, kakor naznanjaš ti, "Slovenski Gospodar" in kakor poročajo naši od doma, bolj pičlo merilo to, za kar so tako trpeli celo leto ob potu svojega obraza.

Tebi, kmetski list "Slovenski Gospodar", se kot kmet zahvaljujem, ker vidim, da kolikor moreš in smeš, vrlo zastopaš pravice mojih stanovskih tovarišev-kmetov. Po tebi pa tudi pošiljam pristrčne pozdrave v svojo domovino in srčno zahvalo vsem, ki so pomagali, da je tako skrbno ohranjen moj dragi dom.

Ponovno odlikovan Mariborčan. Poročnik H. Verderber, sin tukajšnjega prvega državnega pravdnika, je bil odlikovan z malo in veliko srebrno hrabrostno kolajno in je prišel nedavno v rusko vjetništvo. Sedaj je pa bil vnovič odlikovan s Signum laudis. Tudi njegov brat se je bojeval na ruskem bojišču, kjer je padel junaške smrti za cesarja in domovino.

Mrtvi se oglašajo. Vinko Bauman iz Partinje pri Sv. Juriju v Slov. gor. nam piše: Moj sin Vincenc Bauman je bil od začetka vojne na ruskem bojišču. Bil je tam težko ranjen in vjet. Ko je ozdravel, mi je pisal. Potem je prišel v žalostno Sibirijo. Od tistega časa je preteklo polnih 22 mesecev, ne da bi dal kak glas od sebe; zato smo ga že obžalovali kot umrlega. Ljubi Bog pa nas je potolažil. Nedavno sem dobil njegovo pismo, da še živi in je zdrav. To mi je v veliko tolažbo in veselje.

Popisovanje letnika 1899. "Primorske Novine" poročajo, da se bo v mesecu novembru in decembru izvršilo popisovanje letnika 1899, ki bo v slučaju potrebe poklican prihodnje leto pod orožje.

Vojakom na bojišču. Poštno ravnateljstvo za Stajersko razglašajo: V zadnjem času se množijo slučajji, da pošiljajo svojci vojakom na bojišče razna jedila, kot grozdje, svež sir, sirovo maslo, pecivo itd., torej predmete, ki se kaj radi pokvarijo, postanejo nezavžitni in se morajo uničiti. Pri tem ima odposiljatelj nepotrebne stroške, naslovljenec pa nobene koristi. Torej ne pošiljajte takih predmetov vojakom na bojišče. Nadalje je prepovedano pošiljati vojakom na bojišče razne tekočine, kot petrolej, spirit, bencin, in nadalje vžigalice itd. V pismih na vojake, ki so poštnine prosta in kojih teža posameznega komada ne